

ΙΣΤΟΡΙΑ Β΄ ΤΑΞΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

3^ο ΘΕΜΑ

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τις ιστορικές πηγές που σας δίνονται, να απαντήσετε στα ακόλουθα ερωτήματα:

α. ποιοι και με ποιους τρόπους ασκούσαν τη διπλωματία στο Βυζάντιο;

(μονάδες 13)

β. ποιες συνέπειες είχε η άσκηση αυτής της διπλωματίας για το Βυζάντιο και για τους άλλους λαούς;

(μονάδες 12)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Η χριστιανική θρησκεία, με τον οικουμενικό χαρακτήρα που είχε προσλάβει από τους πρώτους αιώνες της διάδοσής της, ευνόησε τη δημιουργία μιας ιδεολογίας χωρίς σύνορα. Τέθηκε σύντομα στην υπηρεσία της εξωτερικής πολιτικής της βυζαντινής αυτοκρατορίας, άνοιξε νέους ορίζοντες και χάραξε ευνοϊκές προοπτικές στην άσκηση και την εφαρμογή της. [...] Ο βυζαντινός αυτοκράτορας εμφανίζεται από τις πηγές, άλλοτε ως πρόξενος της ιεραποστολής, άλλοτε ως προστάτης εκχριστιανισμένων ήδη λαών και άλλοτε ως αποδέκτης και διεκπεραιωτής πρωτοβουλιών προσηλυτισμού. Και στις τρεις περιπτώσεις η παρέμβασή του εντάσσεται στο πλαίσιο άσκησης της εξωτερικής πολιτικής και οι στόχοι του είναι κατεξοχήν πολιτικοί.

Σοφία Πατούρα-Σπανού, «Όψεις της βυζαντινής διπλωματίας», στο *Διπλωματία και Πολιτική*, επιμ. Σοφία Πατούρα Σπανού, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Αθήνα 2005, σσ. 133 & 146 (διασκευή).

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Στις 8 Οκτωβρίου μια λαμπρή πομπή ξεκίνησε από το παλάτι. Ο πατριάρχης Στέφανος Β΄, ο πρωτοβεστιάριος Θεοφάνης και σύσσωμη η σύγκλητος οδηγούσαν τη νεαρή πριγκίπισσα στον ναό της Υπεραγίας Θεοτόκου της Πηγής για την τελετή. [...] Με τον γάμο αυτό, που είχε προτείνει η βουλγαρική πλευρά και είχε ευχαρίστως αποδεχθεί η βυζαντινή, μια μακρά περίοδος πολέμων έφθανε στο τέλος της. Η Βουλγαρία, ταλαιπωρημένη όχι μόνο από τους πολέμους αλλά και από έναν μεγάλο λιμό, θα χαιρόταν επιτέλους τα αγαθά της ειρήνης, και ο άρχοντάς της θα συγγένευε με την επιφανέστερη οικογένεια της χριστιανοσύνης.

Κατερίνα Νικολάου, «Βυζαντινά βασιλικά συνοικέσια «μετ' αλλοφύλων και αλλογλώσσων» (7ος -11ος αι.)», στο: *Το Βυζάντιο και οι ξένοι* [4], Ίδρυμα Γουλανδρή-Χορν, Αθήνα 2000, σσ. 16-17 (διασκευή).